

BOCZNY TOR

350

Brzdąkanie na jednej strunie

Ani rano, ani wieczorem, ani w nocy, ani w południe,
ani przed, ani po, ani w trakcie — to nie są wakacje.
W cudzym śnie się nie wyśpisz. Uśmiechnij się,
nikt nie patrzy.

Dzień dobry

Pada. Padam w deszcz.
Dziś myślałem o twoich słowach,
że ich nie powtórzę i że co tu dodać.
Wciąż pada. Na szczęście zapada
zmrok i mam cię w jotpegu.

Wyspa szczęścia

Wyspać się.

Moje sukcesy (wybór)

Pierwsze miejsce w kategorii: Porażka Roku.

Drugie miejsce w kategorii: Bądź Pierwszy.

Trzecie miejsce w kategorii: We Dwoje.

Najks

Będzie lepiej. Na pewno.

Lepiej się bardzo lubi z będzie.

WILK

Bajka o złym człowieku, który chciał być dobry

Chce być dobry. Nie kłamie, mówiąc: chcę.

Kiedy kłamie, mówi: chciałem dobrze. Czas tak pędzi,
jesteśmy przeszłością.

Mielonka

Żeby wziąć, trzeba brać.

Żeby brać, trzeba dać.

Żeby dać, trzeba mieć.

Żeby mieć, trzeba być,

czuć, mylić się.

Chodzenie

Idę, idę. Chodzenie jest formą wyrazu.
Buty skrzypią, stukają, szurają — to zależy
od pary, dnia, pór, samopoczucia. To jest
zazwyczaj samotne chodzenie. Wychodzenie,
przychodzenie, odchodzenie. Przechodzone
wielokilometrowe odcinki poszatkiwane
przez codzienność. Nie liczę, może już
okrążyłem Ziemię? Tego się nie czuje,
chyba że wiatr spowalnia marsz i stawiasz
krok za krokiem opór obrotom rzeczy i spraw.
Mówiłem, że chodzenie jest formą wyrazu?
Najczęściej wyraża samo przez się.

Na nowy rok ...

Dnia przybywa i czas jest nasz,
nasza ozimina ponad szronem.

Więc tak wygląda ozimina? Idziemy
za przyjacielskim na smyczy cielskiem,
nic więcej.

Więcej idzie z nami.

Dylu-dylu na badylu

Na styku z niewiatrem wiatru spotkanie
nie jest spotkaniem. Wiatr nie jest wiatrem,
to pięć liter. Na styku z niewiatrem się zbiera
miłość, wiara, nadzieja.

Jak skłonić wiatr do wspólnego portretu?

O sobocie przed niedzielą

No więc wyszedłem wczoraj do ludzi. Że wróciłem do siebie, nie powiem: może nie wróciłem, może wcale nie wychodziłem, może niczego nie rozumiem, a teraz jest po prostu później i słowa nie sprowadzą na ziemię.

Sobota przed niedzielą. Wiem, nie dzieli się przez zero. Potrzeba puenty jest większa niż szczerłość. Składałem się z prostych słów.

Czyszczenie karty pamięci

~~ten dzień pozwoli (się) nie zapomnieć~~
~~ułożyć do snów w łagodnych ujęciach~~
~~poza kadrem poruszenie zrobi dobrze~~
~~na pamięć trzeba usunąć niedoświetlone~~
~~wybrać najlepsze~~

O sukcesie

Odniosłem sukces.

Odniosłem, bo nie należał do mnie.

O bezach

Bez sensu, bez celu, bez czasu,

bez dna, bez miary, bez mała

i bez bez — w ubraniu

kładę się spać, taki użyteczny

bez ach!

Kałuże małe i duże

Po burzy słońce w kałuży.

W kałuży się nie zanurzysz.

O głowie

Wszystko jest w głowie.
Zwłaszcza gdy nie ma w kieszeni.

Z dedykacją

Dedykowane palcom: Odpocznijcie.
Dedykowane ciału: Nie duś się.
Dedykowane snom: Trwajcie. Życiu: Śnij
na jawie. Dedykowane czułym miejscom.
Pulsujcie. Niech nic nie przychodzi do głowy
i nic nie wypada.

Nie wystarczy żyć bez bólu: do życia konieczna jest także radość.

Sándor Márai

O największej radości

Norweski podróżnik Erling Kagge — pierwszy człowiek, który samotnie doszedł na biegun południowy i jedyny, jak dotąd, zwycięzca „wyzwania trzech biegunów”, czyli zdobywca biegunów południowego i północnego oraz Mount Everestu — zapytany, co konkretnie sprawiło mu radość podczas tych (i wielu innych, jakie odbył) wypraw, powiedział: „Przede wszystkim ogrzanie się po tym, jak zmarzłem”.

Stary kawał o dwóch przyjaciółach, którzy wybrali się do ogrodu zoologicznego

[cytatnik]

Jeden czyta tabliczkę na klatce z hieną: „*Hyaena ridens*, czyli śmiejąca się. Żyje na pustyni, wychodzi na łowy wyłącznie w nocy, żywi się padliną, rozmnaża się raz do roku”. Zdumiony pyta drugiego: „To co ją tak śmieszy?”.

Andrea Camilleri

Bez tytułu

Za pięć miliardów lat zgaśnie Słońce. Za dziewięć godzin zajdzie. Za trzy minuty zagotuje się woda. Teraz spokój.

Miejmy to już za sobą

Serce. Pestki czereśni. Okamgnienie. Wahania ciśnienia. Plamy na ciszy. Rwący zapach rozgrzanej ziemi, asfaltu w sierpniu po deszczu. Kadrowanie. Rymy, na przykład: czas — teraz. Mgły i zamglenia. Przemiana chmur w obłoki, foremki metafor. Słowa i wyrazy, szczerłość. Nieuchwytnie, nieostre, na tle. Między mną a światem tkwi idiom. Jestem tu teraz — gdy to piszę, gdy to czytasz. I tu mi się nagle urywa.

Ty w tym wszystkim złożony w kostkę szybowiec. Kładziesz się w kartce papieru... (J/Z)

prawda i fałsz słów

d w a s ł o w a

t r z y s ł o w a

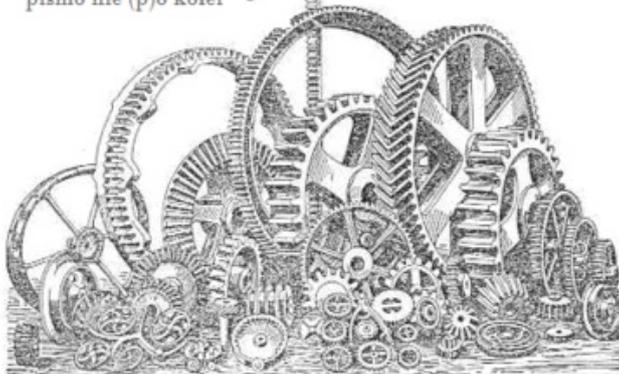
s z e ś ć s ł ó w

boczny tor

pismo nie (p)o kolei

1997 - 2019 (w internecie od 2002)

<http://bocznytor.opx.pl>

Czasem trzeba zgłupieć, żeby nie zwariować.

wiem już od pierwszej strony, że: „Nie będzie fabuły, nie będzie historii (...) nie będzie fabuły z jej obietnicą początku i nadzieją końca.”
W zamian – podróże, najmniejsze wypadki do pobliskich miejsc, podróże przez zmienne barwy, nasycenia, nieruchome albo zmacone powietrze, nieraz (to zależy od stopnia wtajemniczenia) „w roztworze czystej idei”, przez refleksy pochwyconego zmysłami światła, zmieniającego kształty i znaczenia wszystkiemu co jest, co było, co będzie – nieodmiennie – chwilowo na zawsze.

Wszystko z czasem jest cytatem. Włącznie.

BT nr 350 / 23.11.2019 / teksty: max zweit, foto: dast